Kâinat Tek Yaratıcının Eseridir
Gönderen Kadir Hatipoglu - Nisan 28 2021 22:29:07

Kâinat Tek Yaratıcının Eseridir   بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ لَوْ كَانَ ف۪يهِمَٓا اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَاۚ فَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ "Eğer yerde ve gökte Allah'tan başka ilahlar olsaydı, kesinlikle ikisinin de düzeni bozulurdu. Demek ki, Arş'ın Rabbi Allah, onların nitelemelerinden uzaktır, yücedir." (Enbiya, 21/22) Tevhid dini olan İslam’ın esası, tek olan Allah inancına dayanmaktadır. Zira Allah’ın varlığına ve birliğine inanmak mümin olmanın ilk esasıdır. Kur’an-ı Kerim’de, Allah’ın, bu kâinatı en ince ayrıntılarına kadar bir düzen ve ahenk içersinde yarattığı vurgulanmakta, tabiatın ve tabiattaki varlıkların nasıl yaratıldıklarına bakılması ve bunlar üzerinde düşünülmesi istenmektedir. Dolayısıyla kâinattaki varlıklara hikmet gözüyle bakabilirsek, her şey bizi Allah’ın varlık ve birliğine götürür. İşte bu ayet, Allah’ın birliğini gösteren en kuvvetli delillerden birini, âlemin düzeni delilini ortaya koymaktadır. İhlas sûresinde de bu gerçek قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌۚ . اَللّٰهُ الصَّمَدُۚ “De ki: O, Allah’tır, bir tektir. Allah Samed’dir. (Her şey O’na muhtaçtır, O, hiçbir şeye muhtaç değildir.)” (İhlas, 112/1-2) ifadesiyle dile getirilmiştir. Bir ülkede birden fazla başkan, bir mahallede iki muhtar, bir kazada iki kaymakam ve bir ilde iki vali olmadığı gibi, evrende de birden fazla ilahın bulunması mümkün değildir. Eğer varlık âleminde Allah’tan başka ilah olsaydı, bunlar arasında gerek yaratma, gerek yönetme ve gerekse üstünlük konularında anlaşmazlık meydana gelir, bu da varlığın yaratılma imkânının ortadan kalkmasına veya kâinattaki mükemmel ve harika düzenin bozulmasına sebep olurdu. Birden fazla ilahın aralarında anlaşmak suretiyle evreni/kâinatı yönettikleri farz edilirse, bu durumda da ilahların her birinin tam değil, noksan oldukları ortaya çıkmış olur. Oysa ilah olmanın gereği kemal sıfatına sahip olmaktır. Bu itibarla Allah noksanlıktan münezzehtir. Zaten Allah’tan başka ilahın bulunması aklen mümkün değildir. Bu ayetler bize sadece Allah’ın birliğini hatırlatmakla kalmıyor, aynı zamanda yerde ve gökteki nizama, mevcudatın

güzelliğine de dikkatimizi çekmiş oluyor. Başımızı kaldırdığımızda gözümüzün önünde uzanan uçsuz bucaksız gökyüzü, gündüzün ışıl ışıl parlayan güneşi, dünyayı dolaşan bembeyaz bulutları, gecenin süsleri olan ay ve yıldızları bize neyi hatırlatıyor, içimizde nasıl bir his uyandırıyor? Yüce Rabbimiz tüm bu güzelliği bizim için var ettiğini, evreni insanın emrine ve hizmetine sunduğunu
اَلَمْ
تَرَوْا
اَنَّ
اللّٰهَ
سَخَّرَ
لَكُمْ مَا
فِي
السَّمٰوَات&#16
16; وَمَا فِي
الْاَرْضِ
وَاَسْبَغَ
عَلَيْكُمْ
نِعَمَهُ
ظَاهِرَةً
وَبَاطِنَةً&#17
56; وَمِنَ
النَّاسِ
مَنْ
يُجَادِلُ
فِي اللّٰهِ
بِغَيْرِ
عِلْمٍ وَلَا
هُدًى وَلَا
كِتَابٍ
مُن۪يرٍ “Göklerde, yerde ne varsa hepsini Allah’ın sizin hizmetinize verdiğini ve açıkça yahut gizlice üzerinizdeki nimetlerini tamamladığını görmediniz mi? Yine de insanlar arasında, hiçbir bilgisi, yol göstericisi ve aydınlatıcı bir kitabı olmadan Allah hakkında tartışıp duranlar vardır.” (Lokman 31/20);
وَسَخَّرَ
لَكُمُ
الَّيْلَ
وَالنَّهَار&#16
14;ۙ
وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ&#17
56;
وَالنُّجُوم&#16
15;
مُسَخَّرَات&#16
12; بِاَمْرِه۪ۜ
اِنَّ ف۪ي

ذٰلِكَ
لَاٰيَاتٍ
لِقَوْمٍ
يَعْقِلُونَۙ ﴿١٢﴾ وَمَا
ذَرَاَ
لَكُمْ فِي
الْاَرْضِ
مُخْتَلِفاً
اَلْوَانُهُۜ اِنَّ ف۪ي
ذٰلِكَ
لَاٰيَةً
لِقَوْمٍ
يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾ “O, geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin hizmetinize verdi. Bütün yıldızlar da Onun emri ile sizin hizmetinize verilmiştir. Şüphesiz bunlarda aklını kullanan bir millet için ibretler vardır. Sizin için yeryüzünde çeşitli renk ve biçimlerle yarattığı şeyleri de sizin hizmetinize verdi. Öğüt alan bir toplum için bunda ibretler vardır.” (Nahl, 16/12-13) ayetleriyle hatırlatıp, onları ibret ve hikmet nazarıyla seyretmemizi istemekte ve şöyle demektedir: لَّذ۪ي
خَلَقَ
سَبْعَ
سَمٰوَاتٍ
طِبَاقاًۜ
مَا تَرٰى ف۪ي
خَلْقِ
الرَّحْمٰنِ
مِنْ
تَفَاوُتٍۜ
فَارْجِعِ
الْبَصَرَۙ
هَلْ تَرٰى
مِنْ فُطُورٍ
﴿٣﴾ ثُمَّ
ارْجِعِ
الْبَصَرَ
كَرَّتَيْنِ
يَنْقَلِبْ
اِلَيْكَ
الْبَصَرُ
خَاسِئاً
وَهُوَ
حَس۪يرٌ ﴿٤﴾
“O, yedi göğü tabaka tabaka yaratandır. Rahmanın yaratışında hiçbir uyumsuzluk göremezsin. Bir kere daha bak! Hiçbir çatlak (ve düzensizlik) görüyor musun? Sonra tekrar tekrar bak; bakışların (aradığı

çatlak ve düzensizliği bulamayıp) aciz ve bitkin halde sana dönecektir.” (Mülk, 67/3-4) Yeryüzüne dönüp baktığımızda, toprağı, madeni, bitkileri, hayvanları, okyanusları ve daha nice varlığıyla her an bize seslendiğini, her varlığın kendi lisanıyla Yaratan’ı bize tanıtıp bildirdiğini görüp, duyup, hissederek kelime-i şahadeti can ü gönülden bir kez daha söylemeliyiz. Yüce Rabbimizin huzurunda O’nun büyüklüğü/azameti ve kendi acziyetimizin idraki ile secdelere kapanmalıyız.   Dr. Faruk GÖRGÜLÜ

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler